

Бога хвалили.
Там ся спіткали з паією міста того,
Не маючи на серцю гніву жадного;
Але ж найперше їм причину дали:
Зступити казали*).

Єще нікотрії того докладають,
І такії слова повідають,
Якоби кілька послов присилаю,
Жеби почекано**).

Єдин міщанин обрав ся зухвалий,
А для єдного всі виниї zostали,
Же ся на посла паиського замірив,
Знат' го ударив.

Такії новини о тім повідали
Люде, котрії на той див смотріли,
Але ся в мові своїй не згожають,
Різно бають.

Єднак як ся на мості спіткали,
З замку вийшовши, внет***)ся замішали,
Коли візниця почав їх бичувати,
Казав вступувати.

Що видячи воини, люди нещасливі,
Будучи з того барзо жалосливі,
З попудлиности всі ся порвали,
Кії побрали.

Слуги тої паієї і всі дворяне,
Видячи, же не жарт, кинули ся на них
[єдностайне,

*) Себто: щоб дати дорогу проїхати паїї.

**) З процесією, коли проїде пані.

***))Враз, раптом.